

Horrela, Iratik, egunero-egunero zuhaitz zaharrarekin hitz egitea pentsatu zuen. Nork jakingo zuen ba hark baino gehiago naturaz? Etxeak eraiki aurretik ere han zegoen eta!

- Zuhaitz zaharra!! zuhaitz zaharra!! Kontaidazu sekretu bat!!-esan zion leihotik ahopeka Iratik.

Zuhaitz zaharrak, ordea, ez zuen erantzuten. Isilik zegoen egun hartan, eta Irati, berriz ere triste jarri zen. Aurreko eguneko ahotsa ez ote zen benetakoa? Irudikatu egin ote zuen?

Bere pentsamenduetan barneratua zegoela baina, ezustean, papar gorriko txori txiki bat gerturatu zen etxeko leihora. Txantxangorria zen.

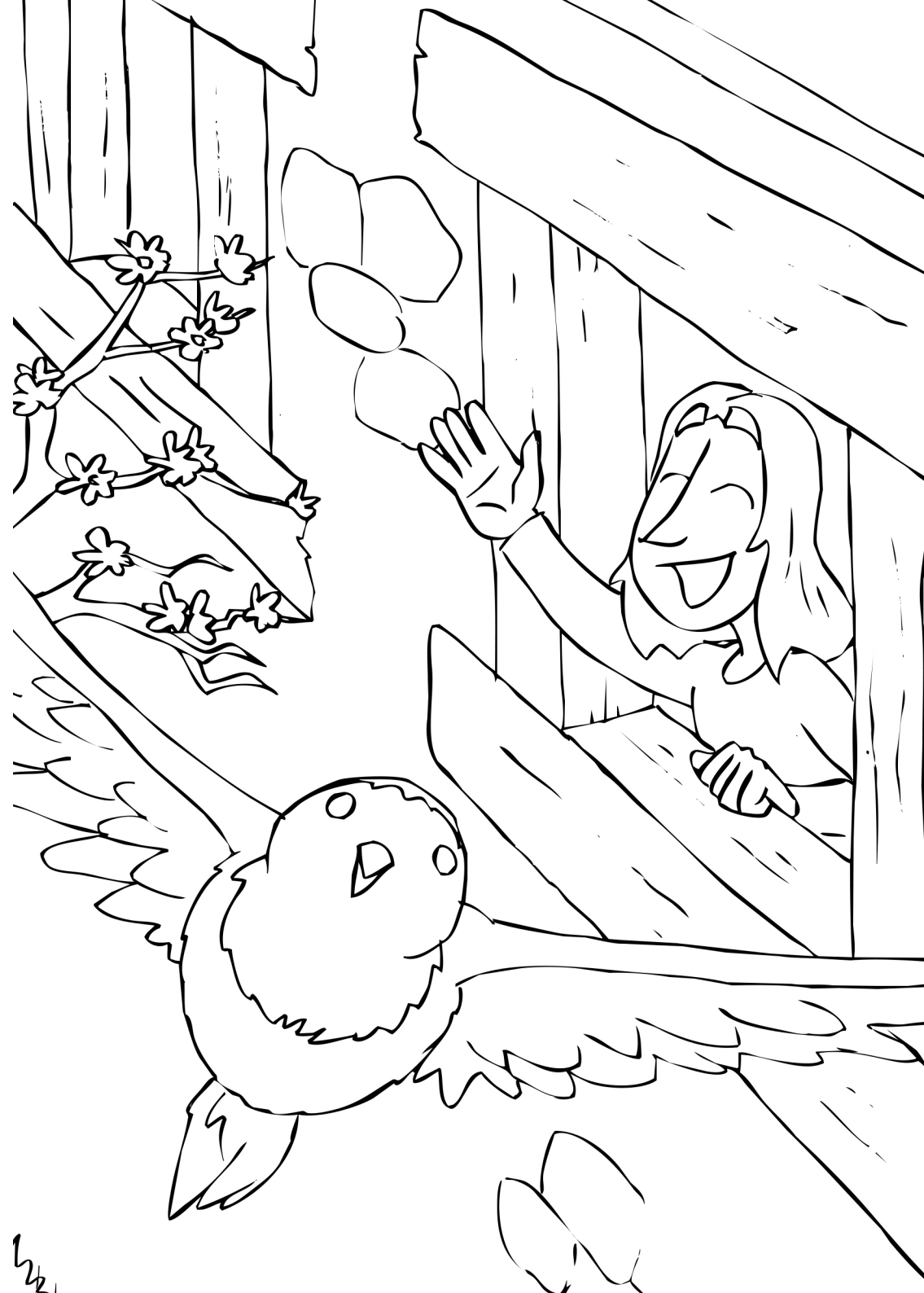
- Egun on, Irati. Zuen leiho pareko zuhaitzak eskatuta nator zugana. Auzo honetan errespetu handia diogu zuhaitz zaharrari, bera baita jakintsuetan jakintsuena. Bera baita, sustraiekin auzoko lurak eusten dituen eta hostoen mugimenduarekin eguraldia iragartzen duena.

Irati aho zabalik zegoela ikusita, txantxangorriak jarraitu egin zuen:

- Zuhaitz zaharra gereziondoa da, Irati, eta ikusiko zenuen moduan, dagoeneko loreak botatzen hasia da. Zu etxeik ateratzean fruitu bihurtzen hasiko diren lore ederrak.

Hala, txantxangorriak, eguneko albistea eman, eta alde egin zuen leihotik, airean zegoela kantu eder batekin zera esanez Iratiri:

- Eta adi egon, Irati. Bihar ere izango baituzu naturaren berri!!

Ausartu zure marrazkia sortzera!

Horrela, Iratik, egunero-egunero zuhaitz zaharrarekin hitz egitea pentsatu zuen. Nork jakingo zuen ba hark baino gehiago naturaz? Etxeak eraiki aurretik ere han zegoen eta!

- Zuhaitz zaharra!! zuhaitz zaharra!! Kontaidazu sekretu bat!!- esan zion leihotik ahopeka Iratik.

Zuhaitz zaharrak, ordea, ez zuen erantzuten. Isilik zegoen egun hartan, eta Irati, berriz ere triste jarri zen. Aurreko eguneko ahotsa ez ote zen benetakoa? Irudikatu egin ote zuen?

Bere pentsamenduetan barneratua zegoela baina, ezustean, papar gorriko txori txiki bat gerturatu zen etxeko leihora. Txantxangorria zen.

- Egun on, Irati. Zuen leiho pareko zuhaitzak eskatuta nator zugana. Auzo honetan errespetu handia diogu zuhaitz zaharrari, bera baita jakintsuetan jakintsuena. Bera baita, sustraiekin auzoko lurra eusten dituen eta hostoen mugimenduekin eguraldia iragartzen duena.

Irati aho zabalik zegoela ikusita, txantxangorriak jarraitu egin zuen:

- Zuhaitz zaharra gereziondoa da, Irati, eta ikusiko zenuen moduan, dagoeneko loreak botatzen hasia da. Zu etxetik ateratzean fruitu bihurtzen hasiko diren lore ederrak.

Hala, txantxangorriak, eguneko albistea eman, eta alde egin zuen leihotik, airean zegoela kantu eder batekin zera esanez Iratiri:

- Eta adi egon, Irati. Bihar ere izango baituzu naturaren berri!!

